

Rozsudek Nejvyššího soudu ČSR ze dne 12.12.1978, sp. zn. 1 Tz 50/78, ECLI:CZ:NS:1978:1.TZ.50.1978.1

Číslo: 40/1979

Právní věta: Skutečnost, že obviněný je státním občanem Polské lidové republiky a po podání obžaloby pro trestný čin spáchaný na území Československé socialistické republiky se natrvalo vrátil do Polské lidové republiky, neodůvodňuje zastavení trestního stíhání. Není-li dán některý z důvodů pro zastavení trestního stíhání uvedených v § 223 odst. 1, 2 tr. ř., soud učiní opatření k převzetí trestního řízení orgány Polské lidové republiky.

Soud: Nejvyšší soud České soc. rep.

Datum rozhodnutí: 12.12.1978

Spisová značka: 1 Tz 50/78

Číslo rozhodnutí: 40

Číslo sešitu: 4-5

Typ rozhodnutí: Rozsudek

Hesla: Zastavení trestního stíhání

Předpisy: 141/1961 Sb. § 223 odst. 1
§ 223 odst. 2

Druh: Rozhodnutí ve věcech trestních

Sbírkový text rozhodnutí:

Č. 40/1979 sb. rozh.

Skutečnost, že obviněný je státním občanem Polské lidové republiky a po podání obžaloby pro trestný čin spáchaný na území Československé socialistické republiky se natrvalo vrátil do Polské lidové republiky, neodůvodňuje zastavení trestního stíhání.

Není-li dán některý z důvodů pro zastavení trestního stíhání uvedených v § 223 odst. 1, 2 tr. ř., soud učiní opatření k převzetí trestního řízení orgány Polské lidové republiky.

(Rozsudek Nejvyššího soudu ČSR ze dne 12. prosince 1978 sp. zn. [1 Tz 50/78](#).)

V řízení o podané stížnosti pro porušení zákona Nejvyšší soud ČSR shledal, že pravomocným usnesením okresního soudu v Nymburku ze dne 26. 5. 1978 sp. zn. 3 T 579/77, jímž bylo zastaveno trestní stíhání obviněného J. K. pro trestný čin ublížení na zdraví podle § 223 odst. 1, 2 tr. zák., byl porušen zákon, toto usnesení zrušil a přikázal okresnímu soudu v Nymburku, aby věc znovu projednal a rozhodl.

Z odůvodnění:

Okresní prokurátor v Nymburku podal u okresního soudu v Nymburku obžalobu na obviněného J. K., trvale bytem v Gdaňsku, v Polské lidové republice, pro trestný čin ublížení na zdraví podle § 223 odst. 1, 2 tr. zák., který měl spáchat tím, že dne 16. 5. 1977 v Lysé nad Labem kolem 5.20 hod. jako řidič osobního automobilu zn. Fiat 125 P při vjíždění na křižovatku ze Smetanovy ulice nedal přednost v jízdě osobnímu automobilu zn. Trabant 601, který jel po hlavní silnici, a tak zavinil dopravní nehodu, při které řidič J. R. utrpěl zhmožděninu hrudníku, obou kolen a v důsledku tohoto zranění byl neschopen práce do 12. 6. 1977 a V. Č. utrpěla zhmoždění lebky, hrudníku, otřes mozku, pórůzové omezení hybnosti krční páteře a pro toto zranění byla neschopná práce do 17. 6. 1977.

Usnesením okresního soudu v Nymburku ze dne 26. 5. 1978 sp. zn. 3 T 579/77 bylo trestní stíhání obviněného J. K. pro trestný čin ublížení na zdraví podle § 223 odst. 1, 2 tr. zák. zastaveno podle § 223 odst. 1, 2 tr. ř.

Toto usnesení okresního soudu nebylo napadeno stížností a nabylo právní moci dnem jeho vyhlášení.

Proti tomuto usnesení podal generální prokurátor ČSR v šestiměsíční lhůtě uvedené v § 272 tr. ř. stížnost pro porušení zákona. Dovodil v ní, že okresní soud porušil zákon v ustanovení § 134 odst. 1 písm. c) tr. ř., neboť v usnesení o zastavení trestního stíhání neuvedl skutek, jehož se zastavení trestního stíhání týká. Dále spatřuje pochybení okresního soudu v tom, že v neveřejném zasedání podle § 231 odst. 1 tr. ř. zastavil trestní stíhání z důvodu uvedeného v § 223 odst. 1, 2 tr. ř., ačkoliv skutečnost, že obviněný je občanem jiného státu a na území naší republiky se nezdržuje, není důvodem k použití citovaných ustanovení. Na závěr stížnosti pro porušení zákona byl proto učiněn návrh na zrušení napadeného usnesení a na postup podle § 270 odst. 1 tr. ř.

Nejvyšší soud ČSR přezkoumal podle § 267 odst. 1 tr. ř. správnost výroku napadeného usnesení, jakož i řízení, jež mu předchází, a shledal, že byl porušen zákon.

Okresní soud zastavil trestní stíhání obviněného v neveřejném zasedání z důvodu uvedeného v § 223 odst. 1, 2 tr. ř. V odůvodnění tohoto rozhodnutí pak uvedl, že podle zjištění obviněný, který je občanem Polské lidové republiky a v době spáchání žalovaného trestného činu pracoval na území naší republiky, se již na území naší republiky nezdržuje. Z toho důvodu nelze jej proto postavit před soud a jeho trestní stíhání se zastavuje.

Tento postup okresního soudu odporuje zákonu.

Podle § 223 odst. 1, 2 tr. ř. lze zastavit trestní stíhání, shledá-li soud, že tu je některá z okolností uvedených v § 11 odst. 1 tr. ř. nebo shledá-li, že je tu některý z důvodů uvedených v § 172 odst. 2 tr. ř. V obou posléze citovaných ustanoveních není však uveden důvod, podle něhož by bylo trestní stíhání obviněného nepřipustné a mělo by být zastaveno proto, že obviněný je občanem jiného státu a v době po podání obžaloby pro trestný čin, který spáchal na území našeho státu, se již zde nezdržuje.

Po zjištění, že obviněný má státní občanství Polské lidové republiky a v době spáchání trestného činu pracoval na území našeho státu, avšak po podání obžaloby se natrvalo vrátil do Polské lidové republiky, bylo povinností okresního soudu, aby podle čl. 74 se zřetelem na čl. 58 odst. 2 vyhlášky ministra zahraničních věcí č. 66/1962 Sb. o smlouvě mezi ČSSR a PLR o právní úpravě právních vztahů ve věcech občanských, rodinných a trestních učinil opatření k převzetí trestního řízení příslušnými orgány Polské lidové republiky (viz též instrukci ministerstva spravedlnosti č. 1800/1966 - MO vydanou pod č. 10/1966 Sb. instr. a sdělení ministerstva spravedlnosti).

Tím, že takto okresní soud nepostupoval a trestní stíhání obviněného zastavil, porušil zákon v ustanoveních § 223 odst. 1, 2 tr. ř. ve prospěch obviněného.